

Finansminister i, at med Hensyn til Forhøjelsen af Pensionen af Grundlønnen bør Forholdet være, som det har været hidtil, at Staten tager den ene Halvdel og Kommunerne den anden, men det maa staa i Loven. Hvis det ikke kommer til at staa i Loven, tror jeg ikke, det bliver nogen Forpligtelse for Kommunen til at overtage denne Halvdel. Hvad Konjunkturtillæget og Dyrtidstillæget angaar, kan der derimod ikke være en saadan Tvivl. Jeg mener altsaa, at der i § 1 bør indsættes en Bestemmelse om, at Forhøjelsen udredes som Pensionen med Halvdelen af Statskassen og den anden Halvdel af Skolefonden.

Angaaende Tidspunktet for Tillægenes Udbetaling anser jeg ikke en Udtalelse af mig, som tiltrædes af Finansministeren, for tilstrækkeligt. Saadanne Udtalelser er i og for sig ikke bindende for nogen, naar det ikke staar i Loven, og jeg synes derfor, det vilde være rettest, at § 5 blev ændret saaledes, at det var klart, at med Hensyn til Lærere og Lærerenker sker Udbetalingen fjerdingaarsvis, med Hensyn til andre maanedsvist. Det vil let kunne ske ved en Ændring til anden Behandling, og Besværet ved at sende Lovforslaget tilbage til Folketinget, naar man ellers er enig om det, er ikke saa stort, at man ikke hellere maa gøre det for at faa Bestemmelsen gjort klar end lade Forstaaelsen være baseret paa Udtalelser fra Medlemmer, som tiltrædes af Finansministeren.

Endelig vil jeg takke Finansministeren for hans Løfte om at henstille til Ministerne at gøre, hvad de kan, for i Fremtiden at lade Lovforslagene indeholde Stykkebetegnelse indenfor Paragrafferne.

Steincke: Jeg har kun bedt om Ordet for at rette en Forespørgsel til den højtærede Finansminister, og naar jeg ønsker at gøre dette, er det, fordi jeg populært talt er en Hund efter at faa saa simpel en Administration som muligt. Naar jeg betragter § 2 l. a., ser jeg, at det der omhandlede Dyrtidstillæg, som der ogsaa er gjort opmærksom paa af flere af de foregaaende Talere, udbetales i to Afdelinger, idet man foreløbig kun skal anvisse Dyrtidstillæg af den i § 92 3. b. i Tjenestemandsløven angivne Størrelse og senere skal udbetale Tillæg af den under a) nævnte Størrelse, naar den paagældende for den anvisende Myndighed godtgør sin Adkomst til dette større Dyrtidstillæg. Samtidig ser jeg og har ogsaa hørt

under Forhandlingen, at man ifølge § 5 ikke kan vente disse Tillæg udbetalt før den 1. April, thi jeg opfatter det saaledes efter mit Kendskab til Praksis, at naar der staar i Loven, at Anvisning af Tillægene sker „snarest muligt og senest den 1. April 1920“, er det ensbetydende med, at den sker tidligst og senest den 1. April 1920. Men naar der altsaa vil gaa en 3—4 Maaneder, forekommer det mig under Hensyn til, at det eneste, der kan være Tvivl om, den eneste Forskel, jeg kan se mellem a) og b), er det Spørgsmaal, om vedkommende har egen Husstand, at det ikke maatte være udelukket for Myndighederne rundt om i Landet i den Tid at faa dette ene Spørgsmaal bragt paa det rene, saa at man ved første Udbetaling kunde afgøre, om vedkommende skal have det større eller det mindre Dyrtidstillæg. Der er Tid nok, forekommer det mig, til at bringe det paa det rene og derved undgaa den Dobbeltadministration, som vil blive nødvendig, hvis man skal følge § 2, Stykke l. a., saaledes som det nu er formuleret. Disse Bemærkninger tilsigter ikke nogen Ændring i selve Lovforslaget, idet der meget vel kan forekomme Tilfælde, hvor Spørgsmaalet ikke kan afgøres samtidig, men de tilsigter at rette en Henstilling til den højtærede Finansminister, hvis jeg har Ret i disse Betragtninger, om at udvirke, at man undgaar denne Dobbeltadministration, som under Hensyn til den Tid, der er til Raadighed, formentlig ikke er nødvendig.

Samtidig vil jeg gerne støtte det ærede 8de Tingvalgte Medlem (Oluf Jensen) i hans Ønske om, at der fremtidig i Lovene findes Angivelse af Stykke og sættes Nummer ud for hvert, saa meget mere som det viser sig, at man til Trods for, at det staar der, endda kan tage fejl, som jeg gjorde før; naar der er mange Underafdelinger, bliver det endnu vanskeligere.

Endelig er jeg, medens jeg taler om Formaliteter, enig med det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) og enig med ham til Trods for, at der muligvis har siddet 30 endnu klogere Hoveder og formuleret denne § 1. Jeg er enig med ham i, at medens den, der er død, altid er forhenværende, er det ikke givet, at den, der er forhenværende, altid er død, men det er givet i det Tilfælde, at hans Hustru maatte være Enke, og da Paragraffen omhandler Enker, kan der ikke være Grund til at pointere, at Manden er forhenværende.